

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, czy w gospodarstwie rolnym prowadzona jest produkcja rolnicza a także to, czy i kto uzyskuje faktycznie dochód z tego tytułu oraz w jakiej wysokości. Prawodawca uznaje bowiem, że sam fakt posiadania składnika majątkowego w postaci gospodarstwa rolnego generuje określoną szacunkową wartość, którą należy uwzględnić przy ustalaniu dochodu w sprawach z zakresu pomocy społecznej. Potwierdził to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z 29 października 2019 r. sygn. II SA/Op 299/19.

Sprawa dotyczyła odpłatności mieszkańca za pobyt w domu pomocy społecznej. Sąd wskazał, że w myśl art. 61 ust. 1 ustawy, w pierwszej kolejności obowiązany do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej jest mieszkaniowiec tego domu. Zgodnie z art. 61 ust. 2 ab initio ustawy, opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej wnosi mieszkaniowiec domu, nie więcej jednak niż 70% swojego dochodu. Pod pojęciem dochodu ustawodawca rozumie sumę miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pomniejszoną o składniki wymienione w art. 8 ust. 3 pkt 1- 10 ustawy. Dochody z pozarolniczej działalności gospodarczej i z ha przeliczeniowych oraz z innych źródeł sumuje się. Posiadanie gospodarstwa rolnego musi zostać uwzględnione przy określeniu dochodu osoby, której ustalana obowiązek poniesienia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej.

Źródło: [CBOSA](#)